

DECYZJA

Samorządowe Kolegium Odwoławcze w Kielcach w składzie orzekającym:

Przewodnicząca składu: Róża Kowalkowska-Zmarzlik/sprawozdawca/

Członkowie składu : Anna Orlińska

Irena Bałchanowska-Janus

po rozpatrzeniu na posiedzeniu w dniu 25.05.2026r. sprawy z odwołania wniesionego przez Pana ██████████ od decyzji Burmistrza Miasta i Gminy Łopuszno z dnia 26.01.2025r. znak: IROŚ-6220.05.2025 o odmowie wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach dla realizacji przedsięwzięcia polegającego pn. „Eksploracja złoża kruszywa naturalnego (piaski skaleniowo-kwarcowe) na działce o nr ewid. 497 obręb Rudniki, gmina Łopuszno

– na podstawie art. 138 § 1 pkt 1 ustawy z dnia 14 czerwca 1960r.-Kodeks postępowania administracyjnego /j.t.Dz. U. z 2025r. poz.1691 z późn. zm./:

-utrzymuje w mocy zaskarżoną decyzję organu I instancji .

UZASADNIENIE

Burmistrz Miasta i Gminy Łopuszno, decyzją z dnia 26.01.2025r. znak: IROŚ-6220.05.2025 po rozpoznaniu wniosku Pana ██████████ odmówił wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach dla realizacji przedsięwzięcia polegającego pn. „Eksploracja złoża kruszywa naturalnego (piaski skaleniowo-kwarcowe) z działki o nr ewid. 497 obręb Rudniki, gmina Łopuszno.

Od ww. decyzji odwołanie złożył Pan ██████████ zarzucając naruszenie przepisów: art. 7 i art. 77 § 1 k.p.a. przez zaniechanie wszechstronnego rozpatrzenia materiału dowodowego, w szczególności tego, jakiej koncesji podlega przedsięwzięcie objęte wnioskiem, a w konsekwencji zastosowaniu art. 59a ust.1 ustawy o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko z dnia 3 października 2008 r. (t.j. Dz.U. z 2024 r. poz. 1112) zwaną dalej Ustawą OOŚ przez jego błędne zastosowanie polegające na odmowie wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach wyłącznie z powodu niezgodności planowanego przedsięwzięcia z miejscowym planem zagospodarowania przestrzennego, mimo, że nie ustalono uprzednio, czy nie zachodzi wyłączenie z art.59a ust.4 pkt 5 ustawy OOŚ tj. jakiemu rodzajowi koncesji podlega na tym etapie planowane przedsięwzięcie, a także naruszenie art. 107 § 3 k.p.a. przez sporządzenie uzasadnienia decyzji w sposób nieodpowiadający wymogom ustawowym, polegający na sprowadzeniu motywów odmowy do ustaleń miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego, bez należytej analizy czy przedsięwzięcia, objętego wnioskiem, nie dotyczą wyłączenia ustawowe. W uzasadnieniu

odwołania Pan ██████████ podniósł, że zgodnie z art. 59a ust.4 pkt 5 ustawy OOS wymóg zgodności planowanego przedsięwzięcia z ustaleniami miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego nie znajduje zastosowania w odniesieniu do przedsięwzięć (1) wymagających koncesji przedsięwzięć wymagających koncesji na poszukiwanie i rozpoznawanie złóż kopalin lub (2) koncesji na wydobywanie kopalin ze złóż objętych własnością górnictw. Zdaniem Strony, wydobywanie kruszywa naturalnego niewątpliwie stanowi przedsięwzięcie wymagające uzyskania obu tych koncesji, na podstawie przepisów prawa geologicznego i górnictw, a jednocześnie bezsporne jest, że dotyczy nieruchomości nieobjętych własnością górnictw.

Tym samym, aby dopuszczalna była dokonana przez organ ocena planistycznej zgodności w postępowaniu środowiskowym, od której braku w niniejszej sprawie organ uzależnił rozstrzygnięcia odmowy, organ powinien uprzednio ustalić, czy przedsięwzięcia nie dotyczą wskazane w art.59a ust.4 pkt 5 ustawy OOS wyjątki ustawowe.

Temu powinien służyć zebrany w sprawie materiał dowodowy i przede wszystkim na prawidłowo ustalonym stanie faktycznym powinno być oparte każde uzgodnienie innych organów.

Tymczasem organ pismem z dnia 8 kwietnia 2025 roku poinformował organ uzgadniający, że objęte wnioskiem przedsięwzięcie jest na etapie przed uzyskaniem koncesji na wydobywanie kopalin ze złóż, tj. (2) drugiego ze wskazanych w ww. przepisie rodzajów koncesji, jednocześnie akceptując stanowisko organu uzgadniającego w piśmie z 11 kwietnia 2025 roku, że przedsięwzięcie jest na etapie przed uzyskaniem koncesji na poszukiwanie lub rozpoznawanie złóż kopalin, czyli (1) pierwszego ze wskazanych w ww. przepisie koncesji.

Akceptacja takiego stanowiska organu uzgadniającego i przyjęcie go za prawidłowego doprowadziło do sprzecznych w istocie ustaleń stanu faktycznego, co oznacza nie rozpoznanie istoty sprawy i wymaga ponowienia czynności dowodowych w okolicznościach kontynuowania postępowania po uchyleniu opartej na takim sprzecznym stanie faktycznym decyzji.

W ocenie Strony, podniesione w odwołaniu wątpliwości nie zostały także wyjaśnione w uzasadnieniu decyzji, w związku z tym uzasadnienie ma charakter pozorny, co uniemożliwia kontrolę instancyjną decyzji.

W dniu 21.05.2026r. do Kolegium wpłynęło pismo z dnia 21.05.2026tr., w którym organ I instancji odniósł się do zarzutów odwołania wykazując, że wszystkie są niezasadne.

Dokonując na podstawie art. 138 k.p.a. prawnej i merytorycznej oceny zasadności zaskarżonej decyzji, Samorządowe Kolegium Odwoławcze, po przeanalizowaniu akt sprawy, w aspekcie zarzutów odwołania zważyło, co następuje:

Odwołanie nie jest zasadne z następujących powodów.

Materialnoprawną podstawą rozstrzygnięcia niniejszej sprawy stanowią przepisy ustawy z 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko (t.j. Dz. U. z 2024 r. poz. 112 z późn. zm.) - zwanej dalej "ustawą" albo u.i.o.ś.

Zgodnie z art. 71 ust. 1 ustawy uzyskanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach jest wymagane dla planowanych przedsięwzięć mogących zawsze znacząco oddziaływać na środowisko oraz przedsięwzięć mogących potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko. Bezspornym w niniejszej sprawie jest fakt, że przedmiotowa inwestycja zalicza się do przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko (§ 2

ust. 1 pkt 47 oraz § 3 ust.1 pkt 83 lit. b rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 10 września 2019r. w sprawie przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko (Dz. U. z 2019r. poz. 1839). Przepis art. 73 ust.1 ww. ustawy stanowi, że postępowanie w sprawie wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach wszczyna się na wniosek podmiotu planującego podjęcie realizacji przedsięwzięcia.

Decyzja o środowiskowych uwarunkowaniach ma charakter związany (por. wyrok NSA: z 21 stycznia 2025 r. sygn. akt III OSK 2019/24, z 18 grudnia 2024 r. sygn. akt III OSK 551/23, czy z 26 czerwca 2019 r. sygn. akt II OSK 2114/17). Oznacza to, że organ właściwy do wydania takiej decyzji jest zobligowany ją wydać, jeżeli inwestor spełni wymagania określone przepisami ustawy, a zarazem zobligowany jest odmówić ustalenia środowiskowych uwarunkowań w przypadku wystąpienia którejkolwiek z przesłanek negatywnych inwestorowi, które wymienione są *expressis verbis* w przepisach u.i.o.ś. Jednym z warunków wydania decyzji ustalającej środowiskowe uwarunkowania jest natomiast zgodność lokalizacji przedsięwzięcia z miejscowym planem zagospodarowania przestrzennego, co wynika wprost z [art. 80 ust. 2](#) u.i.o.ś. Przepis ten stanowi bowiem *in initio*, że właściwy organ wydaje decyzję o środowiskowych uwarunkowaniach po stwierdzeniu zgodności lokalizacji przedsięwzięcia z ustaleniami miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego. Jednocześnie w myśl [art. 59a ust. 3 pkt 1](#) u.i.o.ś., w przypadku: stwierdzenia niezgodności lokalizacji przedsięwzięcia z ustaleniami miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego, organ właściwy do wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach odmawia zgody na realizację przedsięwzięcia.

Stwierdzenie braku zgodności lokalizacji przedsięwzięcia z ustaleniami miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego wyklucza możliwość uwzględnienia wniosku o wydanie decyzji środowiskowej i prowadzi do wydania decyzji odmownej. Zgodność lokalizacji planowanego przedsięwzięcia z ustaleniami planu miejscowego jest w świetle art. 80 ust. 2 ustawy z 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko podstawowym kryterium oceny zamierzeń strony ubiegającej się o wydanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach.

Zgodność lokalizacji planowanego przedsięwzięcia z ustaleniami miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego jest w świetle art. 80 ust. 2 ustawy z 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko, kryterium podstawowym oceny zamierzeń strony ubiegającej się o wydanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach. Jeśli plan miejscowy nie przewiduje przeznaczenia terenu pod określone przedsięwzięcie, to organ ma obowiązek, wobec braku zgodności przedsięwzięcia z planem wydać decyzję odmowną, bez dalszego badania rzeczywistego wpływu planowanej działalności na środowisko.

Podkreśla się dodatkowo, że stwierdzenie sprzeczności lokalizacji przedsięwzięcia z przepisami miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego zwalnia organ prowadzący postępowanie z konieczności przeprowadzania postępowania wyjaśniającego w szerszym zakresie, w tym przeprowadzenia postępowania uzgodnieniowego z innymi organami.

Zatem w sytuacji ustalenia, iż planowane przedsięwzięcie nie jest zgodne z prawem organ jest zwolniony z obowiązku prowadzenia dalszego postępowania z udziałem organów opiniujących.

W rozpoznawanej sprawie kluczową jest kwestia oceny zgodności planowanej inwestycji z ustaleniami obowiązującego na tym terenie planu miejscowego.

W rozpoznawanej sprawie Inwestor Pan [REDAKTOWANO] wnioskiem z dnia 12.03.2025r. zwrócił się do Burmistrza Miasta i Gminy Łopuszno o wydanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach realizacji przedsięwzięcia pod nazwą „Eksploracja złoża kruszywa naturalnego (piaski skaleniowo-kwarcowe) z działki o numerze ewidencyjnym 497 obręb Rudniki, gmina Łopuszno”.

Do wniosku, stosownie do wymagań określonych w art. 64 ust. 2 ww. ustawy, dołączono kartę informacyjną przedsięwzięcia, wypis z rejestru gruntów dla terenu oraz mapę przedstawiającą granice obszaru oddziaływania przedsięwzięcia, mapę ewidencyjną i wskazany zakres realizacji inwestycji oraz dodatkowo: Opinię prawną w przedmiocie zgodności zapisów Miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego terenów przeznaczonych do zalesienia na obszarze Gminy Łopuszno do planowanego przedsięwzięcia „Eksploracja złoża kruszywa naturalnego (piaski skaleniowo-kwarcowe) z działki o numerze ewidencyjnym 497 obręb Rudniki, gmina Łopuszno”, wydaną na wniosek Pana [REDAKTOWANO] oraz „Dokumentację Geologiczną złoża kruszywa naturalnego piaski skaleniowo-kwarcowe „RUDNIKI” w kat. C₁ opracowana przez mgr [REDAKTOWANO]

W ww. opracowaniu powołano się m.in. na zapisy Uchwały Nr XVI/98/2008 Rady Gminy w Łopusznie z dnia 19 czerwca 2008r. w sprawie uchwalenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego terenów przeznaczonych do zalesienia na obszarze gminy Łopuszno oraz decyzje Marszałka Województwa Świętokrzyskiego nr SO-V. 7422.2.1.2024 z dnia 15 kwietnia 2024r. zatwierdzającą projekt robót geologicznych na rozpoznanie i udokumentowanie na działce gruntowej nr ewid. 497 obręb Rudniki, gmina Łopuszno, powiat kielecki, województwo świętokrzyskie.

Tymczasem zgodnie z zapisem obowiązującego aktualnie miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego przyjętego uchwałą Nr XXXI/272/2021 Rady Gminy w Łopusznie z dnia 30 sierpnia 2021r. w sprawie uchwalenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego obrębu Rudniki — obszar I na terenie gminy Łopuszno (Dz. U. Woj. Świętokrzyskiego z 2021, poz. 2969 z dnia 10 września 2021r.) **działka o numerze ewidencyjnym 497 obręb 0040 Rudniki, jednostka ewidencyjna Łopuszno, położona jest na obszarze objętym miejscowym planem zagospodarowania przestrzennego oznaczonym symbolem ZLz — tereny zalesień.**

W ocenie Kolegium, mając na uwadze zapisy planu miejscowego organ I instancji prawidłowo uznał, że planowane przedsięwzięcie nie jest zgodne z ustaleniami planu miejscowego i odmówił wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach.

Ocena zgodności przedsięwzięcia z planem miejscowym wymaga ustalenia w jakiej jednostce planistycznej położona jest dana nieruchomość oraz analizy postanowień planu przewidzianych dla tej jednostki, przy czym miejscowy plan jako akt prawa miejscowego, podlega wykładni tak jak inne źródła prawa powszechnie obowiązującego.

Wykładni postanowień planu należy przy tym dokonywać w pierwszej kolejności w oparciu o postanowienia zawarte w samym planie, jednocześnie wykładnia ta nie może być sprzeczna z normami prawa zawartymi w ustawach i rozporządzeniach. W przypadku, gdy plan miejscowy nie definiuje używanych w nim pojęć, wyjaśnienia tych pojęć należy poszukiwać w obiektywnie obowiązującym prawie (por. wyrok NSA z dnia 6 grudnia 2018r. sygn. akt. II OSK 81/17, LEX nr 2611463). Postanowienia planu jako, że kształtują wraz z innymi przepisami, sposób wykonywania własności nieruchomości nie mogą być przy tym interpretowane w drodze wykładni rozszerzającej.

Miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego jest przepisem prawa miejscowego, którego ustalenia wiążą, w sposób bezwzględny, również organy orzekające w sprawie środowiskowych uwarunkowań (art. 80 ust. 2 ustawy). Dopóki zatem miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego przewiduje na danym terenie określoną funkcję, to okoliczność ta - pod rygorem nieważności - musi zostać uwzględniona w decyzji środowiskowej.

Tymczasem przepis art. 59a ustawy stanowi :

Przystąpienie do:

1) przeprowadzenia oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko - w przypadku przedsięwzięcia, o którym mowa w art. 59 ust. 1 pkt 1,

2) analizy w zakresie potrzeby przeprowadzenia oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko - w przypadku przedsięwzięcia, o którym mowa w art. 59 ust. 1 pkt 2,

3) ustalenia zakresu raportu o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko na podstawie wniosku, o którym mowa w art. 69 ust. 1

- **organ właściwy do wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach poprzedza analizą zgodności lokalizacji przedsięwzięcia z ustaleniami miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego**, a w przypadku gdy przedsięwzięcie jest realizowane na obszarze morskim - z ustaleniami planu zagospodarowania przestrzennego morskich wód wewnętrznych, morza terytorialnego i wyłącznej strefy ekonomicznej, jeżeli plany te zostały odpowiednio uchwalone albo przyjęte.

2. Kryterium oceny lokalizacji przedsięwzięcia w przypadku działalności określonej [ustawą](#) z dnia 9 czerwca 2011 r. - Prawo geologiczne i górnicze innej niż przedsięwzięcia wymagające koncesji, o których mowa w [ust. 4 pkt 5](#), jest nienaruszenie zamierzoną działalnością przeznaczenia nieruchomości określonego w miejscowym planie zagospodarowania przestrzennego, jeżeli plan ten został uchwalony, oraz w odrębnych przepisach.

3. W przypadku:

1) **stwierdzenia niezgodności lokalizacji przedsięwzięcia z ustaleniami miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego**, a w przypadku gdy przedsięwzięcie jest realizowane na obszarze morskim - z ustaleniami planu zagospodarowania przestrzennego morskich wód wewnętrznych, morza terytorialnego i wyłącznej strefy ekonomicznej,

2) naruszenia kryterium oceny lokalizacji przedsięwzięcia, o którym mowa w [ust. 2](#) - organ właściwy do wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach odmawia zgody na realizację przedsięwzięcia.

4. Przepisów ust. 1 i ust. 3 pkt 1 **nie stosuje się do decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach wydawanej dla:**

1) drogi publicznej,

2) linii kolejowej, linii tramwajowej i metra realizowanych na podstawie [ustawy](#) z dnia 28 marca 2003 r. o transporcie kolejowym (Dz. U. z 2024 r. poz. 697 i 731),

3) publicznych urządzeń służących do zaopatrzenia ludności w wodę,

4) publicznych urządzeń służących do przesyłania i odprowadzania ścieków,

5) **przedsięwzięć wymagających koncesji na poszukiwanie i rozpoznawanie złóż kopalin lub koncesji na wydobywanie kopalin ze złóż objętych własnością górniczą, a także koncesji na poszukiwanie i rozpoznawanie złóż węglowodorów oraz wydobywanie węglowodorów ze złóż, o których mowa w [ustawie](#) z dnia 9 czerwca 2011 r. - Prawo geologiczne i górnicze, z wyjątkiem przedsięwzięć realizowanych na obszarach morskich.**

Zatem stosownie do [art. 59a ust. 1 pkt 2](#) u.o.o.s., przystąpienie do analizy w zakresie potrzeby przeprowadzenia oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko - w przypadku przedsięwzięcia, o którym mowa w [art. 59 ust. 1 pkt 2](#) u.o.o.s. - organ właściwy do wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach poprzedza analizą zgodności

lokalizacji przedsięwzięcia z ustaleniami miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego.

Kryterium oceny lokalizacji przedsięwzięcia w przypadku działalności określonej [ustawą](#) z dnia 9 czerwca 2011 r. Prawo geologiczne i górnicze (Dz. U. z 2023 r. poz. 633; dalej "u.p.g.g."), innej niż przedsięwzięcia wymagające koncesji, o których mowa w ust. 4 pkt 5, jest nienaruszenie zamierzoną działalnością przeznaczenia nieruchomości określonego w miejscowym planie zagospodarowania przestrzennego, jeżeli plan ten został uchwalony, oraz w odrębnych przepisach ([art. 59a ust. 2](#) u.o.o.ś.).

W ocenie Kolegium, planowane przedsięwzięcie w niniejszej sprawie zalicza się do działalności określonej przepisami u.p.g.g., innej niż przedsięwzięcia wymagające koncesji, o których mowa w [art. 59a ust. 4 pkt 5](#) u.o.o.ś., tj. koncesji na poszukiwanie i rozpoznawanie złóż kopalin lub koncesji na wydobywanie kopalin ze złóż objętych własnością górniczą, a także koncesji na poszukiwanie i rozpoznawanie złóż węglowodorów oraz wydobywanie węglowodorów ze złóż, o których mowa w przepisach u.p.g.g., z wyjątkiem przedsięwzięć realizowanych na obszarach morskich.

Art. 10. u.p.g.g. stanowi, że: 1. Złóża węglowodorów, węgla kamiennego, metanu występującego jako kopalina towarzysząca, węgla brunatnego, rud metali z wyjątkiem darniowych rud żelaza, metali w stanie rodzimym, rud pierwiastków promieniotwórczych, siarki rodzimej, soli kamiennej, soli potasowej, soli potasowo-magnezowej, gipsu i anhydrytu, kamieni szlachetnych, pierwiastków ziem rzadkich, gazów szlachetnych, wodoru, bez względu na miejsce ich występowania, są objęte własnością górniczą.

2. Własnością górniczą są objęte także złoża wód leczniczych, wód termalnych i solanek.

3. Złoża kopalin niewymienionych w [ust. 1](#) i [2](#) są objęte prawem własności nieruchomości gruntowej.

4. Własnością górniczą są objęte także części górotworu położone poza granicami przestrzennymi nieruchomości gruntowej, w szczególności znajdujące się w granicach obszarów morskich Rzeczypospolitej Polskiej.

5. Prawo własności górniczej przysługuje Skarbowi Państwa.

Jak wynika z analizy akt, Wnioskodawca zamierza wydobywać kopaliny w postaci piasków skaleniowo-kwarcowych, które to na podstawie [art. 10 ust. 3](#) w zw. z [ust. 1](#) u.p.g.g. nie są objęte własnością górniczą, lecz prawem własności nieruchomości gruntowej, zatem konieczne w sprawie było ustalenie czy ww. inwestycja jest zgodna z m.p.z.p. Zatem nie ma tutaj możliwości zastosowania odstępstw czy wyjątków przewidzianych ustawą.

W ocenie Kolegium, mając na uwadze całokształt materiału dowodowego, przedmiotowa lokalizacja planowanego przedsięwzięcia polegającego na eksploatacji złoża kruszywa naturalnego (piaski skaleniowo- kwarcowe) jest niezgodna z ustaleniami miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego, które przeznaczają ten teren pod zalesienia, a jednocześnie nie mają w sprawie znaczenia stanowiska organów opiniujących.

Zgodnie bowiem z zapisem miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego, przyjętego uchwałą Nr XXXI/272/2021 Rady Gminy w Łopusznie z dnia 30 sierpnia 2021r. w sprawie uchwalenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego obrębu Rudniki — obszar I na terenie gminy Łopuszno (Dz. U. Woj. Świętokrzyskiego z 2021, poz. 2969 z dnia 10 września 2021r.) działka o numerze ewidencyjnym 497 obręb 0040 Rudniki, jednostka ewidencyjna Łopuszno, położona jest na obszarze objętym miejscowym planem zagospodarowania przestrzennego oznaczonym symbolem ZLz — tereny zalesień.

Ustalania planu zawiera w tym zakresie § 24:

Wyznacza się **tereny zalesień**, oznaczone na rysunku planu symbolem **ZLz**, dla których ustala się:

- 1) Przeznaczenie podstawowe: grunty przeznaczone pod zalesienie,
- 2) Przeznaczenie uzupełniające:
  - a) dojścia i dojazdy,
  - b) obiekty, urządzenia i sieci infrastruktury technicznej,
  - c) ścieżki rowerowe, ścieżki spacerowe;
- 3) Prowadzenie gospodarki leśnej zgodnie z uproszczonymi planami urządzenia lasu.

Tak sformułowane zapisy planu miejscowego nie dają zatem możliwości wprowadzenia na tym terenie działalności wydobywczej, ponieważ jest to funkcja sprzeczna z funkcją określoną dla tego obszaru w planie miejscowym.

Nadto, należy podkreślić, że w części tekstowej planu znalazł się zapis w § 4 ust. 1 pkt 2, w brzmieniu:

„Ze względu na brak występowania na obszarze objętym planem, plan nie zawiera ustaleń dotyczących: granic i sposobów zagospodarowania terenów górniczych”.

Zdaniem Kolegium, taki zapis w planie miejscowym definitywnie przesądza o braku możliwości wprowadzenia kopalni na tym terenie.

Zatem, mając powyższe na uwadze wszystkie wyżej przytoczone zapisy planu miejscowego Kolegium uznało rozstrzygnięcie organu I instancji o odmowie określenia środowiskowych uwarunkowań dla ww. przedsięwzięcia, za zasadne.

Nie ma tu zatem istotnego znaczenia: brak w uzasadnieniu decyzji organu I instancji przeprowadzenia analizy przez organ I instancji treści art. 59a ust. 4 pkt 5 ustawy, skoro ten brak uzupełniło Kolegium w uzasadnieniu niniejszej decyzji, ani wskazanie przez organ opiniujący jakiemu rodzajowi koncesji podlega planowane przedsięwzięcie, jak również przedłożone przez Wnioskodawcę opinie i dokumentację. Stwierdzenie braku zgodności lokalizacji przedsięwzięcia z ustaleniami miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego wyklucza możliwość pozytywnego uwzględnienia wniosku o wydanie decyzji środowiskowej i rodzi po stronie organu obowiązek wydania decyzji odmownej.

Odnosząc się do pozostałych zarzutów odwołania zważyć należy, iż nie są zasadnie i nie znajdują oparcia w uzasadnieniu badanej decyzji, co wykazane zostało w uzasadnieniu niniejszej decyzji. Kolegium dokonało analizy prawnej i faktycznej i rozpoznało przedmiotową sprawę od początku, w aspekcie m.in. zarzutów odwołania.

Nadto, przeprowadzona przez Kolegium analiza przedłożonych akt sprawy nie wykazała istotnego naruszenia przez organ I instancji przepisów postępowania mogącego mieć wpływ na wynik sprawy.

Biorąc pod uwagę podniesione wyżej okoliczności, orzeczono jak w osnowie niniejszej decyzji.

Decyzja ta jest ostateczna.

Jeżeli strona uzna, że decyzja ta narusza prawo, może wnieść skargę do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Kielcach, ul. Prosta 10, w terminie 30 dni od daty doręczenia niniejszej decyzji, za pośrednictwem Samorządowego Kolegium

Odwoławczego w Kielcach, Aleja IX Wieków Kielc 3, 25- 516 Kielce. W przypadku wniesienia skargi, od skargi należy uiścić wpis stały w kwocie 200,00 zł. Przy uiszczaniu wpisu - zarówno gotówką do kasy właściwego sądu administracyjnego, jak i na rachunek bankowy tego sądu - należy wskazać tytuł wpłaty, rodzaj pisma, od którego wpis jest uiszczany, oraz sygnaturę akt sądowych. Strona może zwrócić się do Sądu z wnioskiem o przyznanie prawa pomocy w postępowaniu przed sądami administracyjnymi. Prawo pomocy obejmuje zwolnienie od kosztów sądowych oraz ustanowienie adwokata, radcy prawnego, doradcy podatkowego lub rzecznika patentowego. Wniosek składa się na urzędowym formularzu, które udostępnione są nieodpłatnie w budynkach Naczelnego Sądu Administracyjnego oraz wojewódzkich sądów administracyjnych. Wzory urzędowych formularzy udostępnione są ponadto w Biuletynie Informacji Publicznej Naczelnego Sądu Administracyjnego oraz wojewódzkich sądów administracyjnych. Jeżeli wniosek o przyznanie prawa pomocy nie został złożony przez stronę na urzędowym formularzu, Sąd przesyła stronie formularz w celu jego wypełnienia.

Dokument wydany w postaci elektronicznej i opatrzony kwalifikowanymi podpisami elektronicznymi składu orzekającego.

Otrzymują:

1. Burmistrz Miasta i Gminy Łopuszno
z prośbą o poinformowanie stron i osób zainteresowanych
w formie obwieszczenia wraz załącznikiem, w sposób dotychczas zwyczajowo przyjęty
2. Pozostałe strony wg odrębnego wykazu
3. A.a.

Zgodnie z art. 13 ogólnego rozporządzenia o ochronie danych osobowych z dnia 27 kwietnia 2016 r. (Dz. Urz. UE L 119 z 04.05.2016) Samorządowe Kolegium Odwoławcze w Kielcach informuje, iż:

1) Administratorem Pani/Pana danych osobowych jest:

Prezes Samorządowego Kolegium Odwoławczego w Kielcach z siedzibą **Al. IX Wieków Kielc 3, 25-516 Kielce**.

2) Administrator wyznaczył inspektora ochrony danych, z którym można skontaktować się poprzez email: iod@kom-pro.pl w każdej sprawie dotyczącej przetwarzania danych osobowych.

3) Pani/Pana dane osobowe przetwarzane będą w celu realizacji ustawowych zadań Samorządowego Kolegium Odwoławczego na podstawie:

- Art. 6 ust. 1 lit. c ogólnego rozporządzenia o ochronie danych osobowych z dnia 27 kwietnia 2016 r.
- Art. 9 ust.1 lit. g ogólnego rozporządzenia o ochronie danych osobowych z dnia 27 kwietnia 2016 r.
- art. 1 oraz art. 2. ustawy z dnia 12 października 1994 r. o samorządowych kolegiach odwoławczych.

4) Pani/Pana dane osobowe będą przekazywane wyłącznie podmiotom uprawnionym do uzyskania danych osobowych na podstawie przepisów prawa lub zawartych umów (operatorzy pocztowi, usługi IT).

5) Pani/Pana dane osobowe przechowywane będą w czasie określonym przepisami prawa, zgodnie z instrukcją kancelaryjną obowiązującą u Administratora.

6) Posiada Pani/Pan prawo żądania od Administratora dostępu do danych osobowych, prawo do ich sprostowania, usunięcia lub ograniczenia przetwarzania, prawo do wniesienia sprzeciwu wobec przetwarzania, prawo do przenoszenia danych, prawo do cofnięcia zgody w dowolnym momencie, jeżeli przepisy prawa nie stanowią inaczej.

7) Przysługuje Pani/Panu także prawo wniesienia skargi do organu nadzorczego zajmującego się ochroną danych osobowych.

8) Podanie danych osobowych w zakresie wymaganym ustawodawstwem jest obligatoryjne.